

ת"פ 52300/08/17 - מדינת ישראל נגד אפנאן דרויש

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 52300-08-17 מדינת ישראל נ' דרויש

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אפנאן דרויש

הנאשמת

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד יוסף בן יהונתן
ב"כ הנאשמת: עו"ד משה אלון
הנאשמת בעצמה

גזר דין

הנאשמת הורשעה בעובדות כתב אישום מתוקן, ב - 4 עבירות של גניבת רכב, עבירה על סעיף 413ב לחוק העונשין, התשל"ז 1977, עבירה אחת של קשירת קשר לעשות פשע - עבירה על סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, וכן, ב - 3 עבירות של הסעת תושב זר השווה שלא כדין לפי סעיף 12 (א)(ג)(1), לחוק הכניסה, תשי"ב .

כעולה מעובדות כתב האישום, בין הנאשמת לבין אחרים, תושבי האזור (להלן: "יזן, איברהים ועימאד"), היכרות קודמת לביצוע העבירות. בין הנאשמת לבין האלה בירייה (להלן: "האלה") ואחמד סעדי (להלן: "סעדי") היכרות מוקדמת לביצוע העבירות.

האישום הראשון בגינו הורשעה הנאשמת, עניינו באירוע שבין התאריכים 17.8.17-4.8.17, עת קשרה הנאשמת קשר עם האלה, יזן, סעדי ואיברהים, על מנת לגנוב כלי רכב משטחי מדינת ישראל ולהעבירם לשטחי האזור וזאת תמורת תשלום, אשר הייתה עתידה לקבל לאחר מכירת הרכב הגנוב.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, בתאריך 8.8.17, אספו הנאשמת והאלה את יזן ואיברהים מטייבה והסיעו אותם לטירת הכרמל.

בשעה 03:57 לערך בטירת הכרמל, התפרצו יזן ועימאד לרכב מסוג ברלינגו. מס ל.ז. 6164864, אשר בבעלות הגב' ענת עמר (להלן: "המתלוננת 2") וגנבו אותו.

לאחר גניבת הרכב, נסעו הנאשמת והאלה לפני יזן ואיברהים דרך כביש 6 דרום, ומחסום תאנים והובילו אותם לכיוון שטחי האזור כשסעדי נוסע לפניהם ברכב מסוג מזדה לנטיס.

כעולה מהאישום השני בגינו הורשעה הנאשמת, ביום 15.8.17, אספו הנאשמת והאלה את יזן ועימאד מטייבה והסיעו אותם לחיפה, לשם הגיעו בשעה 05:28 לערך.

בין השעות 05:28-06:00, בחיפה, התפרצו יזן ועימאד לרכב מסוג סיטרואן ברלינגו מס' ל.ז. 5920164, אשר בבעלות צה"ל ובשימוש של מר אוהד אורבך (להלן: "המתלון 3") וגנבו אותו.

בהמשך, בין השעות 05:28-06:30, בחיפה, התפרצו יזן ועימאד לרכב מסוג סיטרואן ברלינגו, מס' ל.ז. 8741678, אשר בבעלותו של מר דוד פלגי (להלן: "המתלון 4") וגנבו אותו.

בהמשך, בתאריך 15.8.17, בין השעות 05:28-09:20, בחיפה, התפרצו יזן ועימאד לרכב מסוג פולקסווגן גולף, מס' ל.ז. 3579664, אשר בבעלותו של מר אייל אפל (להלן: "המתלון 5"), וגנבו אותו.

לאחר גניבת הרכב, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, אך לפני השעה 09:20, נסעו הנאשמת והאלה לפני יזן ועימאד לכביש 6 דרום, שער אפרים ומחסום תאנים והובילו אותם לכיוון שטחי האזור כשסעדי נוסע לפניהם ברכב מסוג מזדה לנטיס.

כעולה מהאישום השלישי בגינו הורשעה הנאשמת, בין התאריכים 4.8.17-17.8.17, קשרה הנאשמת קשר עם האלה, יזן, סעדי ועימאד על מנת לגנוב כלי רכב משטחי מדינת ישראל ולהעבירם לשטחי האזור וזאת תמורת תשלום, אשר הייתה עתידה לקבל לאחר מכירת הרכב הגנוב.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, אספו הנאשמת והאלה את יזן ועימאד מטייבה והסיעו אותם לחיפה.

בתאריך 17.8.17, בשעה 08:22, בחיפה, התפרצו יזן ועימאד לרכב מסוג סיטרואן ברלינגו מס' ל.ז. 4381573, אשר בשימוש של מר יעקב אטיאס (להלן: "המתלון 6"), וגנבו אותו.

בתאריך 16.8.17, בשעה 06:03, בחיפה, התפרצו יזן ועימאד לרכב מסוג סיאט איביזה מס' ל.ז. 5045112, אשר בבעלות מר גבריאל קלאטיס (להלן: "המתלון 7"), וגנבו אותו.

לאחר גניבת הרכב, נסעו הנאשמת והאלה לפני יזן ועימאד דרך כביש 2 דרום, כפר יונה, שער אפרים ומחסום תאנים והובילו אותם לכיוון שטחי האזור. כשסעדי נוסע לפניהם ברכב מסוג מזדה לנטיס.

כעולה מהאישום הרביעי בגינו הורשעה הנאשמת, בין התאריכים 4.8.17-17.8.17, קשרה הנאשמת קשר עם האלה, יזן, סעדי ועימאד על מנת לגנוב כלי רכב משטחי מדינת ישראל ולהעבירם לשטחי האזור וזאת תמורת תשלום, אשר הייתה עתידה לקבל לאחר מכירת הרכב הגנוב.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, אספו הנאשמת והאלה את יזן ועימאד מטייבה

והסיעו אותם לחיפה.

בחיפה, התפרצו יזן ועימאד לרכב מסוג סיטרואן ברלינגו, מס' ל.ז. 6680113, אשר בבעלות צה"ל ובשימוש של מר עדי חן (להלן: "המתלונן 8"), וגנבו אותו.

בתאריך 17.8.17 בחיפה, התפרצו יזן ועימאד לרכב מסוג סיטרואן ברלינגו, מס' ל.ז. 8238330, אשר בבעלות עיריית טירת הכרמל ובשימוש של מר שמואל קטוני (להלן: "המתלונן 9"), וגנבו אותו.

בעת גניבת הכלי רכב המתינו הנאשמת והאלה בחניון סמוך. לאחר גניבת הרכב, נסעו הנאשמת האלה ויזן לתחנת דלק בחיפה.

טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני המאשימה:

הנאשמת הודתה בכך כי חברה לחוליה ששמה לה למטרה לגנוב כלי רכב מישראל ולהעבירם לשטחי הרשות, כאשר הנאשמת הייתה מעורבת בגניבתם של 7 כלי רכב.

גניבות כלי הרכב, בוצעו תוך פרק זמן של שבועיים בלבד. הנאשמת הסיעה מעורבים אחרים בחוליה אל המקומות בהם הם פרצו לכלי רכב וגנבו אותם, (לרבות תושבי איו"ש, אשר שהייתם בישראל אסורה), היא המתינה להם בנקודת כינוס ובחלק מהאישומים היא ליוותה ברכב מלווה/מוביל, לכיוון שטחי הרשות הפלסטינאית.

חלקה של הנאשמת בביצוע העבירות הוא משמעותי, אמנם לא כמו המעורבים אשר פרצו לכלי רכב בעצמם, אך תרומתה לעבירות חיונית ביותר - הנאשמת הסיעה את יזן ועימאד בשעת לילה מאוחרת למקומות בהם בוצעו הפריצות, נשארה בסמוך, ולאחר מכן ליוותה אותם לשטחי הרשות ברכב יחד עם האלה. הנאשמת הסיעה שוהים בלתי חוקיים ברכב בו נסעה. פעולותיה אלה משייכות אותה למעגל פנימי של המעורבים.

מעשיה של הנאשמת הסבו נזק כלכלי, מתוך 7 כלי רכב שנגנבו, 6 לא אותרו, הועברו לשטחי הרשות הפלסטינאית ונעלמו שם. עבירות אלו הוגדרו בפסיקה כ"מכת מדינה".

מתחם הענישה לעבירות מעין אלה נע בין 10 חודשי מאסר ועד ל - 24 חודשי מאסר בפועל.

עבירות של הסעת שוהים בלתי חוקיים פוגעות בריבונות המדינה ובטחונה, באפשרותה של המדינה לבחור מי נכנס בשעריה ומי לאו.

מתחם העונש ההולם בגין עבירות מעין אלה, נע בין מאסר על תנאי ל - 7 חודשי מאסר בפועל.

המאשימה מבקשת לראות את האירוע כאירוע אחד, כולל לצורך גזירת עונשה של הנאשמת, לצבור ולחפוף בין המתחמים.

בעניינו של אחר בפרשה, יזן, שהינו שוהה בלתי חוקי בישראל, נגזר עליו עונש מאסר בפועל בן 42 חודשים והוא הורשע בגניבת 7 כלי רכב. אותם כלי רכב המיוחסים אף לנאשמת. יזן צעיר מהנאשמת. המאשימה סבורה כי עונשה הראוי של הנאשמת צריך לעמוד על 30 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית של מאסר על תנאי וקנס.

המאשימה אינה סבורה כי יש מקום להיעתר להמלצת שירות המבחן, שכן המעשה בגין נסיבותיו לא מצדיקים חריגה כה קיצונית ממתחם הענישה. נסיבות המקרה אינן יוצאות דופן שיש בהן להצדיק ענישה מקלה כפי המלצת שירות המבחן. על בית המשפט לבחון את האינטרס הציבורי שנפגע.

טיעוני ב"כ הנאשמת:

בתחילת דבריו עתר ב"כ הנאשמת אף הוא כי לצורך גזירת הדין ייראו באירוע כאירוע אחד.

ב"כ הנאשמת סבור כי יש מקום להיעתר להמלצת שירות המבחן, הנאשמת השתלבה בהליך טיפולי עוד במסגרת הליך המעצר וגם כיום בהליך טיפולי של נשים מפרות חוק, מדובר בהליך אינטנסיבי, כאשר הנאשמת יוצרת קשר חיובי ביותר, חווה את ההליך הפלילי כמרתיע ומשמעותי מאוד עבורה, ויש בכך כדי להפחית את הסיכון להישנות עבירות.

נסיבות חייה של הנאשמת אינן פשוטות והסיבות שהובילו את הנאשמת לביצוע העבירה, היו העדר מסגרת תומכת והקשר שיצרה עם גורמים שוליים. הנאשמת מביעה אשמה, חרטה וצער הן כלפי בית המשפט והן כלפי הסובבים אותה.

ב"כ הנאשמת סבור כי לאור גילה הצעיר של הנאשמת, העובדה כי היא נחשבת "בגיר צעיר", נוכח קבלת האחריות המלאה, העובדה כי מדובר במסכת אחת של אירועים, המתחם נע בין עבודות שירות למאסר בפועל.

עוד מפנה ב"כ הנאשמת לדו"ח ועדת דורנר, תוך שהוא מדגיש כי הכנסת הנאשמת למאסר מאחורי סורג ובריא יכול לחשוף אותה למעגל העבריינות.

חלף זמן ניכר מאז בוצעו העבירות, הנאשמת נמצאת בתנאים מגבילים, תקופת המעצר היוותה עבורה חוויה מטלטלת וטראומתית, כפי העולה אף מתסקיר שירות המבחן.

לגבי מוצגים, עתר ב"כ הנאשמת כי המכשירים הסלולריים שנתפסו יושבו לה.

הנאשמת בדבר האחרון:

בדבר האחרון הביעה הנאשמת צער וחרטה, טענה בפני בית המשפט כי מבינה את חומרת מעשיה וביקשה כי תינתן לה האפשרות לצאת לעבוד.

תסקיר שירות המבחן:

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשמת, בת 20, רווקה, מתגוררת עם אמה ובן זוגה של אמה, נולדה לאב מכפר מכר ולאם מקלנסואה. לאחר מות אביה, בהיותה כבת שנה, התגוררה בקלנסואה בבית משפחת אמה, וכאשר הייתה בת 13, אמה הכירה בן זוג יהודי והן עברו להתגורר עמו בעתלית.

תסקיר שירות המבחן מתאר את המורכבות שבמערכת היחסים, ואת הקשיים של משפחתה המורחבת של הנאשמת, לקבל את הקשר הזוגי החדש של אמה. הנאשמת מתארת קשיים הסתגלוליים במסגרות הלימודיות ובמקום מגוריה לאחר המעבר לעתלית, שנבעו ממוצאה.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשמת הייתה מעורבת בקשרים עם גורמים שוליים, הרבתה לברוח מהבית וטופלה על ידי גורמי הרווחה בעתלית.

בפן התעסוקתי עסקה בעיקר בעבודות מזדמנות לאחר לימודיה ובטרם מעצרה למדה לימודי קוסמטיקה, איפור וספרות בבית ספר מקצועי בדלית אל כרמל.

הנאשמת הביעה בפני שירות המבחן את תחושת האשמה בגין המחירים אותם משלמים קרוביה לאור מעצרה וכי מבינה כיום, את רצונה של אמה לשמור ולהגן עליה והיא מעוניינת לפצותה ולהוכיח לה כי יכולה לבחור בדרך ראויה יותר מבחינה אישית וחברתית.

לחובת הנאשמת אין הרשעות פליליות קודמות, בטרם מעצרה חברה לגורמים שוליים עברייניים, אשר עמם ביצעה את העבירות. הנאשמת תיארה בפני שירות המבחן, תחושת בדידות שליוותה אותה מרבית השנים. הוסיפה כי טרם האירועים הכירה חברה, אשר הקשר עמה הוביל להתדרדרות בהתנהגות, בשל האמון שנתנה בה.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשמת נטלה אחריות על מעשיה וכיום משתדלת לבחור טוב יותר את הקרובים אליה, היא מביעה צער על התנהלותה. הנאשמת תיארה את חווית המעצר כמטלטלת רגשית וטראומתית.

הנאשמת הופנתה במסגרת שירות המבחן לטיפול פרטני, שיתפה פעולה בשיחות, דיברה בפתיחות ובכנות ושירות המבחן התרשם מהנאשמת כמי שבידיה הכוחות והיכולות להניע את עצמה לכיוון חיובי ועל כן סבורים כי יש לאפשר לה להמשיך את ההליך הטיפולי במסגרת קבוצה המיועדת לנשים עוברות חוק. שירות המבחן סבור כי ההליך הטיפולי אותו החלה והעובדה כי הנאשמת חווה את ההליך הפלילי כמרתיע ומשמעותי עבורה, דבר אשר מפחית בענייננו את הסיכון להישנות עבירות.

בסיכומי של תסקיר ממליץ שירות המבחן על שילוב הנאשמת בהליך טיפולי ולהטיל על הנאשמת ענישה הרתעתית אשר תבוא לידי ביטוי בעבודות שירות, לצד הטלת מאסר על תנאי משמעותי, העמדת הנאשמת בצו מבחן לתקופה של שנה, במסגרתו תיקח חלק בהליך טיפולי, הטלת התחייבות ופיצוי למתלוננים.

דיון והכרעה:

בתחילת דבריי, מצאתי להתייחס לטענת ב"כ הנאשמת, שלפיה הנאשמת שלפניי הינה "בגירה - צעירה". אין מקום לקבל טענה זו.

ביום 7.3.18, ניתן פסק דינו של בית המשפט העליון, במסגרת ע"פ 6961/17 פלוני נ' מדינת ישראל, אשר ביטל את הלכת "בגיר צעיר" והדגיש כי גילו של נאשם, בעת ביצוע העבירה, יכול שיהווה שיקול בקביעת מתחם העונש ההולם, כמו גם בגזירת העונש, אך מדובר בשיקול דעת המסור לבית המשפט בלבד. כל שקיים בענייננו הוא חובת תסקיר.

הן המאשימה והן הנאשמת עתרו לראות בהתנהלות העבריינית כ"אירוע" אחד. בענייננו, הגם שהנאשמת הורשעה במספר עבירות, הרי שמדובר, מהותית, בעבירות שבוצעו במהלך אחד של התנהלות עבריינית. בהתאם למבחני "הקשר ההדוק" שעוגנו בפסיקת בית המשפט העליון לפרשנות המונח, המדובר ב"אירוע" אחד (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל). על רקע זה, אני נעתרת לבקשה הצדדים באופן הזה שייקבע מתחם עונש אחד.

יצוין, כי עיון בפסיקה מלמד כי במקרים לא מעטים, בהם הורשעו נאשמים בסדרה של עבירות בקשר לרכב (פרק י"א, סימן ה' לחוק העונשין), הגם אם הפריד ביניהן פרק זמן לא מבוטל (לעיתים של חודשים ולא כפי ענייננו), מצאו בתי המשפט לקבוע מתחם עונש כולל אחד בגין מכלול העבירות, וראו בעניין זה (עפ"ג (מחוזי מרכז) 1517-12-16 מרקו מויאל נ' מדינת ישראל, עפ"ג (מחוזי מרכז) 22186-10-16 דן שושנה נ' מדינת ישראל).

לצד כל האמור יודגש, כי בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, יזהיר בית המשפט את עצמו, שמא מעשה עבירה זה או אחר "יבלע" במכלול האירועים, כך שהנאשם לא יענש בגינו, וכל אירוע יזכה להתייחסות ראויה ונפרדת בעת הליך גזירת העונש (עפ"ג (מחוזי ב"ש) 39844-08-13 מדינת ישראל נ' פאיז אבו רקייק,).

הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירות בקשר לרכב הם שמירה על קניינו של אדם כמו גם הגנה על פרטיותו ותחושות בטחונו של הפרט. מעבר לפגיעה בפרט שרכושו נגזל או ניזוק, במעשי הנאשמת יש פגיעה בכלכלת המדינה והציבור כולו - פוליסות הביטוח של המכוניות מתייקרות, עקב ריבוי תביעות (רע"פ 7890/10 לאיק מליטאת נ' מדינת ישראל).

הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות של הסעת שוהה בלתי חוקי, ענינם בהגנה על זכותה הריבונית של מדינת ישראל לקבוע את זהות הבאים בשעריה ובהגנה על זכותם של אזרחי המדינה לביטחון.

בשים לב לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בייחוד לנוכח כמות העבירות והצטברותן, סבורתי כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים מצויה ברף שאיננו נמוך כלל ועיקר.

במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, נתתי דעתי לכך שלמעשיה של הנאשמת ושותפיה לעבירה נפל קורבן מספר מתלוננים שונים - 7 כלי רכב נגנבו ו - 6 מהם לא אותרו עד היום. למעשים קדם תכנון מוקדם, מרבית כלי הרכב הועברו לשטחי הרשות והנזק הכלכלי שנגרם הינו גבוה מאד.

הנאשמת והאחרים, פעלו כחוליה מגובשת אחת, כגוף אחד שלכל אחד מזרועותיו תפקיד ברור ומוגדר מראש, נכון אמנם כי הנאשמת עצמה לא התפרצה בפועל אל כלי הרכב וגנבה אותם ואולם, הנאשמת, בכתב האישום הודתה בעבירות הגניבה, עוד הנאשמת הייתה זו שהסיעה את יון ועימאד, הסיעה אותם אל המקומות בו ביצעו את עבירות

הגניבה והפריצה ולאחריהן הובילה אותם אל שטחי האזור.

עוד הורשעה הנאשמת בעבירה של קשירת קשר, את זאת יש לשקול לחומרה, בהשוואה לעבירות המבוצעות על ידי עבריין בודד, עובדות כתב האישום מלמדות כי הנאשמת קשרה קשר לביצוע העבירה והייתה חלק מחבורה עבריינית ששמה לה למטרה לבצע עבירות בקשר לכלי רכב.

עובדות כתב האישום מלמדות אודות דפוס פעולה דומה - לרוב, הנאשמת אוספת את האלה, יזן ועימאד מטייבה ומסיעה אותם לאזור בו מצויים כלי הרכב, לאחרים מובילה הנאשמת את האחרים, ביחד עם כלי הרכב הגנובים אל שטחי האזור.

הרקע לביצוע העבירות, כפי שעולה הן מטיעוני ב"כ הנאשמת, בשלב הטיעונים לעונש והן מתסקיר שירות המבחן הוא חבירת הנאשמת לגורמים שוליים, העובדה כי נגררת אחריהם בקלות דעת.

נתתי דעתי אף לעזות המצח ולהיעדר המורא שהפגינה הנאשמת בעת ביצוע המעשים המיוחסים לה בכתב האישום ואת דבקותם במטרה העבריינית, כאשר לעיתים בוצעו באותו המועד עבירות רבות כלפי מספר כלי רכב.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת, יאמר כי הנאשמת הורשעה בעבירות של גניבת רכב (4 עבירות), עבירה של קשירת קשר לפשע (עבירה אחת) וכן עבירות של הסעת שוהה שלא כדין (3 עבירות). אופי העבירות הייחודי, הקשה על איתור פסיקה בה נדונו מקרים דומים בשילוב העבירות המיוחסות לנאשמת שלפניי, כמותן והצטברותן.

ואולם, עיון בפסיקה השונה מלמדת על מדיניות הענישה הנוהגת ולו על דרך ההיקש, כן עיינתי בפסק דינו של כב' השופט שטיין, שניתן במסגרת ת.פ. (ראשל"צ) 20676-10-17 מדינת ישראל נ' יזן יוסף (10.4.18), אשר דן בעניינו של נאשם נוסף בפרשייה וגזר עליו 42 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בעניינו של יזן, עבירות נוספות של גניבת רכב וכן עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק.

מצאתי לציין בעניין זה כי עיינתי בפסיקה אותה הגיש ב"כ הנאשמת, ואולם בשים לב לכמות העבירות המיוחסות לנאשמת, לא מצאתי כי ניתן להקיש מהן לעניינו.

סקירת הפסיקה מלמדת כי במקרים שבהם הורשעו הנאשמים בעבירה של גניבת רכב, בדרך כלל הושתו עליהם עונשי מאסר לתקופות לא מבוטלות, הנעות בין 8 ל- 18 חודשים (רע"פ 1108/15 מחמוד שעאבנה נ' מדינת ישראל, רע"פ 2653/15 אברהם נ' מדינת ישראל; עפ"ג (מחוזי ירושלים) 57089-03-14 מחפוז נ' מדינת ישראל; ; ת.פ. (ירושלים) 11874-09-13 מדינת ישראל נ' ג דאת, ; ת.פ. (רמלה) 24088-12-13 מדינת ישראל נ' היתם רג'אבי, ; ת.פ. (ת"א) 46381-10-13 מדינת ישראל נ' סטניסלב קריפל).

סקירת הפסיקה מלמדת כי במקרים שבהם הורשעו נאשמים באישום אחד של התפרצות לרכב וגניבה ממנו, נקבעו בדרך כלל מתחמי ענישה שהרף התחתון שלהם הינו מספר חודשי מאסר בפועל, אשר יכול שירוצה בעבודות שירות (רע"פ 4338/15 פראג'י כהן נ' מדינת ישראל, ; רע"פ 6257/11 בדר נ' מדינת ישראל; עפ"ג (מחוזי מרכז) 64042-05-16 איברהים אבו רחיל נ' מדינת ישראל; עפ"ג (מחוזי חיפה) 20738-08-14 מדינת ישראל נ' אבו חאטום ; ת.פ. (שלום ירושלים) 56919-03-14 מדינת ישראל נ' שלודי ; ת.פ. (פ"ת) 6706-01-13 מדינת ישראל נ' לוסין מגארי; ת.פ. (ראשל"צ) 8457-02-13 מדינת ישראל נ' סינקביץ ; ת.פ. (רמלה) 2217-05-11 מדינת ישראל נ' אבו כשכ).

במקרים בהם הורשעו נאשמים בעבירה אחת של הסעת שוהה בלתי חוקי, הושתו עליהם, דרך כלל, עונשי מאסר בפועל,

בין אם לריצוי מאחורי סורג ובריש ובין אם לריצוי בעבודות שירות, וזאת לתקופות של כמה חודשים בודדים (רע"פ 8344/15 עלי מחאמיד נ' מדינת ישראל; רע"פ 7726/13 גמעה נסאסרה נ' מדינת ישראל; ת.פ. (פ"ת) 6654-10-13 מדינת ישראל נ' סלימאן עודה,).

בענייננו הורשעה כאמור הנאשמת, ב - 3 עבירות של הסעת שוהה בלתי חוקי.

לאור כל האמור לעיל אני קובעת כי מתחם העונש הראוי למכלול האירועים נע בין 24-42 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

בבואו לגזור את הדין, שומה על בית המשפט לבחון את הדברים לגופן של העבירות, הנסיבות לביצוע העבירה, מאפייניה האישיותיים של הנאשמת ונסיבותיה הייחודיות. עוד יש לתת את הדעת לגילה של הנאשמת, שזוהי הסתבכותה הראשונה עם החוק, השיקום וההליך הטיפולי אותו החלה לעבור, לא יאה עונשה של הנאשמת שלפניי כעונשו של נאשם בעל עבר פלילי מכביד ונעדר אופק שיקומי.

בעניין זה שקלתי לקולא את עברה הפלילי הנקי של הנאשמת, העובדה כי זוהי הסתבכותה הראשונה עם החוק וכי מאז ביצוע העבירות לא נפתחו כנגד הנאשמת תיקים נוספים, את גילה של הנאשמת, ההליך הטיפולי אותו עוברת מזה כ - 9 חודשים, חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, הנזק שייגרם הן לנאשמת והן למשפחתה, אם יושת עליה עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריש, בשים לב לנסיבות חייה הייחודיות של הנאשמת, כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן ובטיעוני ההגנה לעונש, את החרטה שהביעה הנאשמת וההשפעה שככל הנראה הייתה למעצרה.

עוד שקלתי את התקופה כי הנאשמת הייתה משוחררת בתנאים מגבילים מזה תקופה של 9 חודשים. עוד יש לקחת בחשבון את הודאת הנאשמת והחיסכון בזמן שיפוטי יקר.

נתתי דעתי לעונש שהוטל על יזן, כפי שתואר לעיל, בעניין זה ייאמר כי מעשיו של יזן חמורים לא פחות מאלו של הנאשמת שלפניי, אף יזן נעדר עבר פלילי והיה בן 19 בעת ביצוע העבירות. כאמור לעיל, הרשעתו של יזן כללה עבירות נוספות. שיקול אחידות הענישה, כשלעצמו, אין בו כדי להביא לסטייה לקולא ממתחם העונש ההולם, אך בנסיבות העניין, נראה כי אף המאשימה אינה עותרת לגזירת עונש זהה כפי שנגזר על יזן.

לא נעלמה מעיניי המלצת שירות המבחן, להשית על הנאשמת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד עונשים נלווים. יחד עם זאת, שירות המבחן אמון על האינטרס של הנאשמת ועליו בלבד, בעוד ביהמ"ש אמון על מכלול האינטרסים, לרבות האינטרס הציבורי. בבואו לגזור את הדין ישקול את המלצות שירות המבחן, כשיקול במכלול שיקוליו, אך לא כשיקול בלעדי בלתי אין.

על אף ההליך השיקומי בו החלה הנאשמת, לא מצאתי כי יש מקום לקבל את המלצות שירות המבחן ולסטות בצורה כה משמעותית ממתחם הענישה בענייננו. יש מקום להתחשב בהליך השיקומי לקולא, במסגרת גזירת דינה בין יתר שיקולי הענישה, כך שהסטייה ממתחם הענישה, תהיה מתונה ובוודאי שאין בה כדי הימנעות מהשתת מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריש.

לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. מאסר למשך 22 חודשים מאחורי סורג ובריח, בניכוי ימי מעצרה - 17.8.17-1.9.17.
- ב. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורה של הנאשמת ממאסר תעבור עבירת רכוש מסוג פשע, ובכלל זה עבירה בניגוד לפרק י"א, סימן ה' לחוק העונשין.
- ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורה של הנאשמת מהמאסר תעבור עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל.
- ד. קנס בסכום של 4000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו.
- הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/9/18 והבאים אחריו בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.
- ה. פיצוי בסך 1000 ₪ לכל אחד מעדי התביעה 1-2 ו-4-8 ובסה"כ 8,000 ₪.
- הפיצוי ישולם בשמונה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 15/11/18 והבאים אחריו בכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.
- הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט ויועברו אל המתלוננים בהתאם לפרטים אותם תמסור המאשימה למזכירות בית המשפט.
- מכשירי טלפון ניידים שנלקחו מאת הנאשמת - יוחזרו לה.
- ביתר המוצגים שנתפסו במהלך החקירה - יעשה על פי שיקול דעתו של קצין משטרה.
- זכות ערעור כחוק.
- ניתן היום, ו' אב תשע"ח, 18 יולי 2018, במעמד הצדדים.